

ESQUÍ DE VELOCITAT

“Quan vas a 200 km/h no pots tenir por”

Marta Visa trenca rècords de velocitat després de sobreviure a un accident

ÀLEX GOZALBO
BARCELONA

Dos anys després de patir un accident terrible, Marta Visa disputarà la Copa del Món d'esquí de velocitat. La bellverrenca, tota una pionera en aquesta disciplina, arriba a la cita de Vars (França) amb poques hores d'entrenament en pista, però amb l'experiència necessària per obtenir un bon resultat. “Si les condicions de la pista ho permeten, m'agradaria superar la velocitat de l'any passat. Si puc millorar la cinquena posició, estaria molt contenta. Fer pòdiu seria un somni, però sincerament ho veig complicat, perquè he pogut acumular poques hores de neu. Era la meua gran il·lusió, però les meves contrincants arribaran amb més hores de velocitat que jo”, explica a l'ARA.

Tot i que és conscient de les limitacions en la seva preparació, Visa encamana optimisme. “M'he preparat molt físicament, però al ser un esport que depèn de les condicions climatològiques no he pogut fer moltes hores de pista perquè a Catalunya ha nevat poc. M'he quedat amb les ganes de preparar-me millor. Potser físicament estic perfecta, però m'hauria agradat exercitar la disciplina una mica més. He viatjat una mica abans perquè obriran la pista per fer entrenaments i això em permetrà exercitar-me dos o tres dies”, analitza.

Visa té el rècord d'Espanya de la disciplina (203,24 km/h). La marca és el cinquè millor registre mundial de la història. “Actualment Vars és la pista més ràpida del món. Les condicions de la neu són un factor primordial. El nostre esport és més de primavera. Amb neus no tan fredes la fricció canvia i podem aconseguir més velocitat. És per això que el nostre calendari sempre s'intenta allargar fins a finals de març. El vent també ens afecta molt. L'encerat també pot ser decisiu. Has de preveure quina temperatura farà per encertar el tipus de cera”, diu.

La seva és una disciplina de risc. “La sensació quan baixes a 200 quilòmetres per hora és extrema. Necessites concentrar-te molt, ser molt precisa, perquè tens molt poca visibilitat. La teua visió va enfocada a terra. Si aixeques molt el cap, perds la posició aerodinàmica. La visió lateral t'ajuda a agafar com a referència les banderoles per no sortir de la pista. La màxima acceleració arriba al final de la pista. Quan ets conscient de la velocitat que has agafat és quan aixeques el cap i comences a frenar”, explica.

“Em vaig fer pols”

Visa és una perfeccionista dels detalls. “La primera part del teu cos que trenca la barrera del vent són les mans, que al mateix temps et fan de timó. És una sensació semblant a la que tens quan treus la mà per la finestra del cotxe. Qualsevol petita imperfecció a la pista o errada en la posició pot tenir conseqüències greus. Una errada costa

Marta Visa compagina l'esquí amb la feina com a responsable de promoció del Consell Comarcal de l'Alt Urgell i com a professora de la Ramon Llull. ARA

molt de rectificar. Has de ser molt valenta, però al mateix temps conservar la serenitat per recuperar la posició adequada”.

L'esquiadora catalana va patir fa dos anys un accident greu. “Encara era una mica inexperta i tenia la sensació que controlava més la velocitat. Vaig cometre una errada de novell. M'havia anat molt bé la baixada i havia tingut molt bones sensacions, però quan vaig aixecar el cap vaig voler girar molt ràpid per frenar. Pensava que podria derrapar, però el meu cos es va descontrolar. Me'n vaig anar contra les tanques. Em vaig fer pols... Em vaig seccionar l'artèria braquial del braç, em vaig arrencar el pectoral i em vaig destrossar tant l'omòplau com l'espatlla”, recorda.

“Aquell accident em recorda que s'ha d'anar amb precaució, especialment quan arriba el moment de desaccelerar. És una disciplina que té el seu risc. Si tingués por, hauria deixat aquest esport després de l'accident.

L'esquí de velocitat no es pot practicar amb por, però és evident que té risc. Has de prendre les màximes precaucions possibles i ser molt conscient dels teus moviments. Tot passa en menys d'un minut. Quan vas a 200 km/h no pots tenir por. Has de ser curiosa i delicada en els teus moviments per no tenir un disgust”, assegura Visa.

El seu és un cas curiós. “Vaig arribar tard a aquesta disciplina. La Federació estava buscant noies, m'ho van proposar i em va agradar la idea. Abans vaig ser esportista d'elit en la modalitat de bancs. L'esquí de velocitat és una mica com el Dakar, que permet tenir gent amateur d'edat avançada. Et permet allargar la teua vida esportiva”.

“Com que és un esport de risc, no hi ha gaire planter. La gent acostuma a fer alguna disciplina d'esquí alpí i després fa la transició. El primer Campionat del Món que es farà a Formigal pretén fer aquest esport més popular”, argumenta. —